

[Jørgen Estrup]

de orlogsfartøjer ikke alene drejer sig om sikkerhedspolitikken som sådan, men i høj grad også om vores sikkerhedspolitik vedrørende a-kraft, og de problemer, der er dels med hensyn til at skabe tilstrækkelig sikkerhed, dels med hensyn til de beredskabsplaner, som er nødvendige med henblik på en eventuel ulykke, gør det helt uoverskueligt, hvad en sådan situation kan medføre.

Derfor er det vores opfattelse, at vi, bl.a. med udgangspunkt i, at man ikke 100 pct. kan garantere, at en ulykke ikke kan ske, bliver nødt til at tage den samme konsekvens, som vi har taget i forbindelse med debatten om Barsebäck: at når man placerer sådanne mekanismer, som a-kraftværker og atomvåben er, i nærheden af de store bykerner, har man pådraget sig en fare, der er for stor til, at det umiddelbart kan accepteres.

I lyset af den debat, vi har haft om Barsebäck, synes jeg, det er helt naturligt, at vi også tager denne sag alvorligt og altså arbejder videre i retning af at skabe de nødvendige garantier for, at vi ikke får en sådan situation i danske byer.

Derfor kan vi fra radikal side give tilslutning til et forslag om udvalgsarbejde om dette spørgsmål og også give opbakning bag det synspunkt, hr. Lasse Budtz havde, men gerne til det videre skridt, som ligger i SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg beundrer altid hr. Jørgen Estrups logiske måde at fremstille tingene på. Men der var én ting, jeg ikke helt forstod: Hvad har det med suverænitetsafgivelse at gøre, om man kommer med et skib, der måske har atomvåben om bord? Er der nogen suverænitetsafgivelse i et skib, der fører atomvåben, i forhold til et skib, der ikke har atomvåben? Jeg forstod ikke rigtig konklusionen. Hr. Jørgen Estrup er altid logisk i sin tankegang. Mon ikke han kunne forklare mig, hvad der ligger i det?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg skal da gerne prøve. Så må hr. Niels Anker Kofoed sige til, hvis det heller ikke lykkes mig i denne omgang.

Det, der var mit synspunkt, var, at når vi fra dansk side har den erklærede politik, at vi ønsker at undgå – at vi ønsker et forbud mod – a-våben i fredstid, og vi derefter tillader flådebesøg med mulighed for a-våben og ikke gør noget aktivt for at afkræve de pågældende orlogsfartøjer en garanti, men blot siger, at vi tror da nok, at de ikke har a-våben, så er vi ganske nær ved ikke at tage vores egen sikkerhedspolitik alvorligt.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Hr. Niels Anker Kofoeds problem er, at han ikke har forstået supermagternes atomvåbenpolitik. Det er »neither deny nor confirm«-politikken.

Ingen af atommagterne har nogen sinde over for Danmark erklæret, at de ikke sejler ind i danske havne eller farvande medbringende atomvåben. Og det er lige præcis det, der er problemet. Ingen af atommagterne har villet erklære, at de ikke medbringer atomvåben om bord.

Når hr. Niels Anker Kofoed siger, at man roligt kan stole på erklæringer fra vennerne, så forudsætter det jo, at der foreligger en erklæring fra vennerne. Og vennerne har netop i denne her sag ikke villet afgive en sådan erklæring. Derfor er det helt korrekt, at der er tale om en så utrolig dansk sløvhed, at man godt kan parallelisere det med mangel på hævvelse af egen suverænitet.

Problemet er lige præcis, at vi aldrig har fået nogen som helst henvendelse om, at man ville sikre, at der ikke var atomvåben om bord. Det er problemet, og derfor er det, vi ikke kan stole på det.

Arne Melchior (CD):

CD kan tilslutte sig de argumenter og formuleringer, som er blevet givet af forsvarsministeren og af De Konservatives og Venstres ordførere.

Forsvarsministeren sagde – og jeg mener, at hr. Lasse Budtz frit gengivet sagde nøjagtigt det samme – at Danmarks atomvåbenpolitik er helt koncist velbekendt overalt på kloden, især af dem, som disse ting måtte angå mest. Af den grund skal CD afvise begge forslagene.

Det nordiske aspekt, som både forsvarsministeren og hr. Lasse Budtz gjorde en del ud af,